

Avraam Budanov - Αγωνίστηκε με τους Μαχνοβίτες και συνέχισε την δράση και μετά την ήττα

Nick Heath

Ο Avraam Budanov γεννήθηκε σε οικογένεια αγροτών στο Slavyanoserbsk στην επαρχία Ekaterinoslav της Ουκρανίας. Από την παιδική του ηλικία εργάστηκε ως

μονταδόρος στο Λουγκάνσκ. Έγινε αναρχομμουνιστής το 1905 και συμμετείχε σε επαναστατικές δραστηριότητες στο Donbas μεταξύ 1905 και 1907. Το 1917-2018 ήταν ενεργός στο αναρχικό κίνημα στην Ουκρανία, διοργανώνοντας αναρχικές ομάδες και συνδικάτα μεταξύ των ανθρακωρύχων. Με την εισβολή των αυστρογερμανικών στρατευμάτων κατέφυγε στη Ρωσία.

Το φθινόπωρο του 1918 προσχώρησε στη Συνομοσπονδία Αναρχικών Ουκρανίας - Ναμπάτ. Στα τέλη του 1918, στο πλαίσιο της δράσης μιας αναρχικής ομάδας, ταξίδεψε στο Yuzonka για να συμμετάσχει σε υπόγεια δουλειά εναντίον της μαριονέτας των Αυστρογερμανών Skoropadsky. Τον Μάιο του 1919 εγκαταστάθηκε στο Gulyai Polye, όπου εντάχθηκε στους Μαχνοβίτες. Με πρωτοβουλία του δημιουργήθηκε το τμήμα πολιτιστικής εκπαίδευσης. Το έργο του βοηθήθηκε πολύ με την άφιξη μιας μεγάλης ομάδας αναρχικών από την περιοχή Ivanovo-Voznesensk, μια κλωστοϋφαντουργική πόλη βορειοανατολικά της Μόσχας, και αργότερα από άλλους αναρχικούς, όπως ο Piotr Arshinov.

Τον Ιούνιο του 1919, όταν οι Μπολσεβίκοι πέρασαν ένα διάταγμα για την εξαφάνιση των μαχνοβιτών, ο Anraam Budanov πέρασε στην παρανομία και εισήλθε στον Κόκκινο Στρατό ως συνηθισμένος στρατιώτης, όπου όμως είχε σκοπό να κάνει υπόγεια δουλειά. Ήταν ένας από τους διοργανωτές της αναρχικής-μαχνοβίτικης εξέγερσης στο 58ο κόκκινο Σύνταγμα στις 20 Αυγούστου 1919 μαζί με τους αναρχικούς Dermenzhi και Kalashnikov, πρώην μαχνοβίτη διοικητή που είχε διατηρήσει το αξίωμά του. Άλλοι διοικητές και κομισάριοι του Κόκκινου Στρατού συνελήφθησαν και το σώμα που αριθμούσε 40.000 άνδρες άλλαξε το όνομά του σε Νότια Ομάδα του Μαχνοβίτικου στρατού και ξεκίνησε να ενταχθεί στο κύριο σώμα. Αυτό ήταν ένα τεράστιο πλήγμα για τους Μπολσεβίκους, οι δυνάμεις των οποίων στη νότια Ουκρανία και την Κριμαία είχαν πλέον εξαφανιστεί.

Ο Budanov εκλέχτηκε εικεφαλής του Επιτελείου του 1ου Σώματος των Μαχνοβιτών και πήρε μέρος στην επίθεση κατά του λευκού στρατηγού Ντενίκιν το φθινόπωρο με χειμώνα του 1919, που οδήγησε στην πλήρη ήττα του δεύτερου. Τον Οκτώβριο συμμετείχε στην κατάληψη των Elizavetgrad και Krivoi Rog.

Τον Ιανουάριο του 1920, με τις νέες επιθέσεις από τους Μπολσεβίκους εναντίον των μαχνοβιτών, πέρασε στην παρανομία και κρύφτηκε στην περιοχή του Gulyai Polye. Τον Φλεβάρη του 1920 ηγήθηκε μιας αντάρτικης μονάδας κοντά στο Ekaterynoslav και τον Μάιο εξελέγη επικεφαλής του πολιτιστικού-εκπαιδευτικού τμήματος των μαχνοβιτών, στον οποίο παρέμεινε μέχρι τον Σεπτέμβριο. Τον

Αύγουστο δραστηριοποιήθηκε στην επαρχία Ντόνετσκ με μια δύναμη 1.100 ανδρών.

Στα τέλη Σεπτέμβρη του 1920 οι μαχνοβίτες αναγκάστηκαν να τερματίσουν τον ένοπλο αγώνα και ο Budanov ήταν ένας από αυτούς που στάλθηκαν στη σοβιετική κυβέρνηση της Ουκρανίας για να διαπραγματευτούν μια κατάπαυση του πυρός. Οι διαπραγματεύσεις περιελάμβαναν αιτήματα αναγνώρισης μιας ελεύθερης αναρχικής ζώνης στις επαρχίες Ekaterinoslav, Alexandrovsk και Tauride. Στα μέσα Νοεμβρίου του 1920 επέστρεψε στο Guljaj Polje για να αναφέρει σχετικά με τις διαπραγματεύσεις, αποφεύγοντας έτσι τη μαζική περικύκλωση των αναρχικών και των μαχνοβιτών.

Τον Ιανουάριο του 1921, ηγήθηκε ενός μικρού αποσπάσματος στο Ντόνμπας, διεξάγοντας ανταρτοπόλεμο εναντίον των μπολσεβίκων. Στις αρχές του 1922 αιχμαλωτίστηκε και οδηγήθηκε στις φυλακές της GPU (που ήταν το νέο όνομα της Cheka) υπό ποινή θανάτου. Το 1923 απελευθερώθηκε με εγγύηση. Στη δεκαετία του 1920 έζησε στη Μαριούπολη. Εδώ οργάνωσε μια υπόγεια ομάδα της Nabat και απέκτησε συνδέσμους με άλλες μαχνοβίτικες και αναρχικές ομάδες, μεταξύ των οποίων και εκτός της Σοβιετικής Ένωσης. Επιδόθηκε σε υπόγεια δράση μεταξύ των εργατών και των αγροτών στη Μαριούπολη και στα γύρω χωριά, με τη διανομή φυλλαδίων. Το 1928 με την εφαρμογή της αναγκαστικής κολλεκτιβοποίησης της αγροτιάς εκ μέρους του σοβιετικού Κράτους, η ομάδα του Budanov άρχισε να σχεδιάζει τη συγκρότηση νέων αντάρτικων ομάδων, συγκεντρώνοντας όπλα και πυρομαχικά.

Όμως, στα τέλη του 1928 η OGPU (μια ακόμη αλλαγή ονόματος της Cheka) ανακάλυψε την ομάδα. Ο Anraam Budanov εκτελέστηκε στα τέλη του 1928 ή το 1929, μαζί με τον Panteleimon Belochub (ο οποίος ήταν ο διοικητής του πυροβολικού των μαχνοβιτών). Τα επτά ή οκτώ άλλα μέλη της ομάδας καταδικάστηκαν σε 10 χρόνια φυλάκισης.

*Μετάφραση Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης.